Вдробявам гл. д. в. вдробя.

Вдробяванье (то) надробяване в' нѣщо [illegible]

Вдругиден, утрѣ не, вдругиден. слѣд утрѣ. По-вдругиден, на третий ден отднесь.

Вдървен-а, о, — и (тѣ) в. вдървен. Нехаем да приучим и двата си рѫка на работата, тя напослѣ остая като вдървена. Л. Д. 1874 р. 146.

Вдървим се, в. вдървя се

Вдървя се, иш се, в. вдървя се. От пиянството ~~всичко~~ чувствата за застаят и всичко се вдърви. Л. Д. 1869 р. 112. Сега тѣ овци като се вдървиха, как ще ги карам на паша. Пк. 139.

Вдървявам се в. вдървявам се. Студената вода истудява и вдървява устата и стомаха Л. Д. 1874 р. 58. Вдървиха ми се рѫцѣтѣ.

Вдървяванье (то) от вдървявам.

Вдухвам, гл. д. с' духанье вкарвам нѣща вд

Вдухванье (то) от вдухвам

Вдухна, еш, гл. свр. от вдухвам. Вдухна му с' масурче [illegible] в' гърлото.

Вдълбавам гл. д. изрѣзвам ~~[illegible]~~ нѣщо надълбоко в' дърво, исичквам в' камък надълбочко, вдълбавам словата. Както вдълбават дивитѣ [illegible] си. Рс. 73.

Вдълбая, еш, гл. свр. от вдълбавам. Вдълбах словата на името си на един бук в' гората. В' тѣло християнско язва бѣше явила, в' ядра му силно бѣ ся вдълбила. Ха. 45.

Вдълбан, а, о, — и (тѣ), в. вкопан

Вдълбен, а, о, — и (тѣ) ~~Коритото (вкрай)~~ [illegible] на стомахът е малко вдълбен и твърдѣк. Л. Д. 1870 р. 154. Очитѣ ся вдълбени [illegible] Л. Д. 1872 р. 154. В' горний воденичен камък има вдълбено друго [illegible] Пк 82. С' очи в' дама вдълбени той се застоя прѣд пещта в гроба. Зк. 4.

Вдървен, а, о, — и (тѣ). останах смаян и вдървен от привлекателната и худост. Х. I. 169.

Вдървенявам се, гл. общ. в. вдървявам.

Вдървеня, иш, се, гл. свр. той се вдървенил и отскачал нѣколко крачки назад З. 98.

Вдървявам се гл. общ. ставам като дърво, не мога да помръдам, вцепенявам се, вцѣлявам се, вкостенявам се, вкочанявам се, вкочанясвам от студ, от страх. ~~вдървя~~

Вдървя се, гл. свр. от вдървявам. Тя се вдървила като кол. З. 130. Вдървих се на мѣстото си. Вдървиха ми се рѫцѣтѣ.

Вдървяванье (то) от вдървявам се

Вдъхвам. гл. д. ~~[illegible]~~ вдъхвам, сърце [illegible] му да бие, да се не вдъхва вече. Л. Д. 1870 р. 97.

Въд

~~Вдъхвам~~, ет. гл. свр. от вдъхвам. щом като вдъхне ~~[illegible]~~ дѣтето вътдух. Л. Д. 1870 р. 97. Сега внимават, да не би ся вдъхне отдѣ каква си вон в' стая, дѣ си хранят буби. Пк. 66. тука по право би било, да не би се вдъхнало.

Вдръхвам се, гл. вгражнявам се, вмирисвам се, вдушавам се, задушавам, спарувам се, замирисвам на задушено, спарено. Казва се и вгръхвам но кое е по право не зная, мисля да е вгръхвам се, но или тъй или инак ~~[illegible]~~ значи вмирисвам се.

Вдръхна се гл. свр. от вдръхнувам се.

Вдръхнат, а, о, — и (тѣ) вмирисан.

Вдръхнувам се, гл. учащ. от вдръхна се

Вдървувам се, нсвр. в. вдървявам се

Вдълбоча, иш се, гл. свр. от вдълбочавам се, в. вглъбя се. Аз се вдълбочих в един тъмен лѣс. Т. 27

Вдълбочавам се гл. об. в. вглъбявам се. колкото изучаме човѣщината и се вдълбочаваме в' тѣх, толкози познаваме измамата си. Т. 195

Вдъхам, в. вдъхна. Въспоминанье родителско, сладко отмъщенье ми вдъха за непрѣбленье мѫчителско. Ха. 87.

Вдърлоча се, иш се гл. свр. от вдърлочвам

Вдърлочам се, чвам се гл. об.

Вдърфавам се. в. удърфавам се

Вдърлочен, а, о, — и (тѣ)

какви му сѫ очитѣ вдърлочени

Вдъхванье (то) от вдъхвам. Вдъхванието става прѣз устата. Л. Д. 1870 р. 97.

Вдъхнувам гл. учащ. от вдъхна